

[Kirkeministeren]

private dagligstue, kan man fortsætte med det, men man bør altså have en ekstra stol eller hjørnet af en bænk, hvis nogen kommer forbi og vil høre på.

Så er der også det ved åbne møder, at det måske nok mere er det principielle. Det er blevet sagt: Hvorfor skal vi nu have det, når ministeren selv erkender, at der næppe kommer nogen?

Sagen er jo den, at hvis menighedsrådsmedlem Karen Jensen møder folkekirkemedlem Peter Hansen nede ved Brugsens frysedisk – for nu at tage det sted, hvor den folkelige debat i høj grad finder sted – så spørger Peter Karen om, hvad skete der på menighedsrådsmødet i aftes.

Hvis det har været et lukket møde, kan Karen referere, hvad hun selv har sagt, og hvordan hun selv har stemt. Punktum, finale.

Når det principielt er et åbent møde, kan hun fortælle sit medlem, hvad der er foregået. Sådan er dét, og mere rigoristisk har vi såmænd ikke tænkt os at administrere det. Men til beroligelse for de helt ægte bekymringer, som jeg føler navnlig fru Inger Stilling Pedersen og fru Hanne Thanning Jacobsen giver udtryk for, vil jeg da godt love, at jeg selv vil gennemgå de vejledninger, vi udsender, sætning for sætning, og sikre, at de ikke bliver mere bureaukratiske end højst nødvendigt for at sikre normale, demokratiske minimumskrav.

Det er jo rigtigt, som det er blevet sagt her, at vi har en folkekirke og ikke en foreningskirke. Vi vil ud fra det hævde, at det er kirkeskat, der forvaltes, og ikke kontingent. Det er altså offentlige midler, selv om jeg nok lige vil komme med en lille fodnote til det, en af ordførerne sagde – jeg tror, det var ordføreren for Det Radikale Venstre – nemlig at vi arbejder med 90 pct.s offentlige tilskud. Ja, men 90 pct. af midlerne er altså kirkens egne. Det er kun 10 pct., der er finanslovbevilling – eller noget i den retning. Men det er offentlige midler, så længe vi taler om kirkeskat, og det bør derfor foregå i åbenhed efter de regler, der nu engang findes i vores samfund.

Med hensyn til præstens særlige stilling er jeg helt opmærksom på, at præsten ikke er en delegeret embedsmand. Han er, om man så må sige, menighedens kaldede forstander med en helt anden stilling og nogle helt andre forpligtelser end en skolebestyrer eller en kommunal-

direktør. Det er vi opmærksom på. Den uenighed, der forsøges markeret på det område, er ikkeeksisterende.

Men i øvrigt tak for en velvillig modtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Afstemning***Lovforslaget**

vedtoges med 86 stemmer (S, KF, FP, CD, RV og Bente Juncker (UP)); 36 (V, SF og KRF) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 142:

Forslag til lov om ændring af lov om folkekirkens økonomi og lov om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde. (Folkekirkens deltagelse i mellemkirkeligt arbejde m.v.).

Af kirkeministeren (A.O. Andersen).

(Fremsat 12/1 94. Første behandling 19/1 94. Betænkning 4/5 94. Anden behandling 19/5 94).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

*Afstemning***Lovforslaget**

vedtoges med 105 stemmer (S, KF, SF, FP, CD, RV, KRF, Else Winther Andersen (V), Mejdahl (V), Anders Mølgaard (V), Bodil Thrane (V) og Bente Juncker (UP)) mod 17 (V).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.